SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

VO ... 202. JERSEY CITY and NEW YORK WEDNESDAY, OCTOBER 25, 1989 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 25-го ЖОВТНЯ 1989 Ч. 202. РІК XCVI

ПОЛІТИЧНА ПОЛІЦІЯ ПРОДОВЖУЄ ГОСПОДАРЮВАТИ В УКРАЇНІ

Київ (ПС УГС). — В четвер, 5-го жовтня ц.р., тут у студентському містечку Київського університету відбувся мітинг, на якому студенти засудили офіційний проєкт уставу університету, вимагали ліквідувати існуючий при університеті „перший відділ", який фактично виконує ролю політичної поліції. У своїх виступах студенти наголошували, що тільки незалежність України зможе забезпечити українському населенню загальнолюдські права, в тому числі і права студентів На мітингу студенти виступали під блакитно-жовтим прапором. Організували мітинг Українське Студентське Товариство і Комітет комсомолу Київського університету. Міліція тут не втручалася.

Зате в Луцьку війська особливого призначення знову застосували ґумові киї для розгону мирної демонстрації. Це сталося в неділю, 8-го жовтня, коли святкували День Луцька. Свято відбулося біля пам'ятника Лесі Українки під блакитно-жовтими знаменами. На мітингу читали вірші Лесі Українки, але міліція заглушувала гучномовцями. Тоді учасники мітингу вирушили до Замкової площі, але на площі Воззєднання їх зупинили міліціонери з загону особливого призначення й почали ґумовими киями розганяти народ, відібрали блакитно-жовті прапори і заарештували тих, хто їх ніс. Згодом люди зібралися у великій кількості і перекрили рух на одній з вулиць міста, вимагаючи звільнення затриманих та повернення прапорів. Їх вимоги влада була змушена задовольнити.

На цьому стихійному мітингу промовці виступали з осудом дій місцевих властей і вимагали ліквідації загонів особливого призначення. На мітингу було прийнято звернення до Верховної Ради СССР з вимогою створити незалежну депутатську комісію з метою розслідувати інцидент. На мітингу також було обрано місцевий Комітет Відродження Української Автокефальної Православної Цекви.

ДЦ УНР привітав Р. Гнатишина

Філядельфія (УІБ). — У зв'язку з призначенням Роналда Гнатишина на становище генерального губернатора Канади, який згідно з канадською конституцією є офіційним представником королеви Єлисавети II, в.о. Президента УНР Микола Плавюк вислав Р. Гнатишинові телеграму такого змісту: „Від імени Державного Центру Української Народної Республіки в екзилі і від всіх українців прошу прийняти мої щирі ґратуляції і побажання успіхів у виконуванні ваших обов'язків чергового генерального губернатора Канади. Ваше призначення всі українці прийняли як признання за Вашу зразкову і віддану працю в канадському суспільстві, а також як признання українцям Канади за їхній вклад в розбудову Канади як багато-культурної країни".

Рівночасно з тим, М. Плавюк вислав в імени ДЦ УНР в екзилі телеграму прем'єр-міністрові Браєнові Малруні такого змісту: „Від імени Державного Центру Української Народної Республіки в екзилі і від усіх українців складаю признання Вам за рекомендування Королеві Єлисаветі II Р. Гнатишина на становище слідуючого генерального губернатора Канади".

МАСКАРАДА ДЛЯ ДІТЕЙ

Йонкерс, Н.Й. — Дружинники осередку СУМА влаштовують в суботу, 28-го жовтня ц.р., о 9-ій год. вечора в домі СУМА, 301 Палісайд аве., маскараду з іграми, забавами та нагородами. Гратиме оркестра „Ватра". В неділю, 29-го жовтня ц.р., від 3-ої до 6-ої год. по полудні, маскарада з буфетом, іграми, несподіванками та нагородами продовжуватиметься. Діти зможуть побачити казку-пантоміму „Чарівник із Кавказу".

ВІДБУЛИСЯ НАРАДИ КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ УГС

Київ. — У неділю, 3-го вересня ц.р. під головуванням Левка Лук'яненка відбулося тут засідання Всеукраїнської Координаційної Ради УГС. На засіданні було прийнято звернення до Конгресу ЗСА щодо збільшення годин для українських передач програми „Радіо Свобода". Далі обговорено питання підготови до з'їзду Української Гельсінкської Спілки, заслухано альтернативний законопроєкт про вибори до Верховної Ради УССР, який зачитав Євген Пронюк. Прийнято рішення „Вивести Петра Рубана із УГС, як такого, що не визнає основні декляраціі принципів статуту УГС. Одноголосно ухвалено обрати членом УГС колишнього естонського політв'язня Марта Ніклюса на його прохання.

Постановою ВК УГС з 3-го вересня ц.р., заслухавши інформацію Л. Лук'яненка про надання естонцеві Мартові Ніклусові почесного членства УГС, В.К. беручи до уваги, що Март Ніклус, будучи засуджений до 15 літ неволі за антисовєтську націоналістичну аґітацію і пропаганду, і перебуваючи в ув'язненні разом з українцями в найтяжчих обставинах кучинської в'язниці на Уралі, свідомо продовжував боротьбу проти порушування адміністрацією прав політв'язнів, завжди підтримував членів Української Гельсінкської Групи у всіх акціях протесту і тим самим на ділі виявив солідарність з українськими політв'язнями, що в умовах, коли жорстокий режим вимагав від в'язнів-українців виходу з УГГ, Ніклус виявив бажання стати почесним членом, і тим самим українців підтримав, та беручи до уваги його прихильне ставлення до сучасної боротьби УГС за демократизацію й свободу, вважати М. Ніклуса почесним членом Української Гельсінкської Спілки, про що виписати йому грамоту та надіслати на його адресу: місто Тарту, вулиця Вікеркаре 25.

Д-Р В. ЖИЛА ПРО ОБОРОНУ МОВИ

Ню Йорк. — Тут у п'ятницю, 27-го жовтня ц.р., відбудеться доповідь літературознавця, проф.УВУ й керівника ресорту культури й науки Уряду УНР, д-ра Володимира Жили на тему: „Об'єднаним фронтом в обороні мови". Слово про доповідача виголосить проф. Володимир Барагура мистецьке читання — Адріяна Качарай. В музичному інтермеццо — виступ співаків Святослави Жили-Качарай і Миколи Голодика при фортепіяновому супроводі проф. Михайла Лева. Імпреза відбудеться в Домі Українського Визвольного Фронту, 136 Друга авеню, о 7-ій год. вечора.

Листопадові Роковини в Пармі

Парма (А. Вовк). — За старанням Українських Злучених Організацій Великого Клівленду в неділю, 5-го листопада ц.р., відбудеться святочне відзначення роковин Листопадового Зриву.

В год. 4-ій по полудні в катедрі св. Йосафата в Пармі буде відправлений Молебень у наміренні українського народу. До участи в Молебні запрошено духовенство обох обрядів.

Після Молебня в залі ім. Митрополита Андрея Шептицького (школа св. Йосафата), відбудеться Академія з відповідною програмою. Вступ на залю для шкільної молоді вільний, а для дорослих 5 дол.

Округа УНС Ровд Айленд відбула збори

Вунсакет. Р. Ай. (О. Тренклер). — Організаційні збори Округи відбулися тут в неділю, 8-го жовтня ц.р., у залі православної церкви св. Михаїла.

Зборами проводив голова Округи Леон Гардінк, який попросив пароха церкви отця Миколу перевести молитву. І хвилинною мовчанкою відзначили пам'ять відійшовших у вічність членів УНСоюзу. Секретарка Олена Тренклер відчитала протокол з попередніх зборів, який був прийнятий без змін. Леон Гардінк зробив касовий звіт, який прийняли одноголосно.

Дмитро Сарахман, окружний координатор, здав звіт зі своєї праці на протязі року: відсвятковано „Маланку", організовано кілька подорожей автобусом на українські концерти та фестивалі.

Після цього, Л. Гардінк запросив до слова Івана Куня, заступника директора Бюра УНС у Вашінґтоні, познайомити пристуніх із завданням і працею цього бюра. І. Кунь, серед інших справ говорив про актуальне тепер питання признання права на еміґрацію політично переслідуваних католиків та православних українців.

Л. Гардінк відтак привітав представника Екзекутиви УНСоюзу головного секретаря Володимира Сохана. Спершу В.Сохан коротко змалював перебіг святкування 175-річчя з дня народження Тараса Шевченка у Вашінґтоні. Далі перейшов до з'ясування різних змін у грамотах забезпечення та засобів ширших контактів зі секретарями відділів і з українською громадою.

В.Сохан повідомив, що Округа виконала приділену їй квоту на 80%, придбавши 17 нових членів, а саме: Л. Гардінк здобув 14 членів, а

(Закінчення на стор. 4)

ІНФОРМУЮТЬ ПРО СЛІДСТВО З ПРИВОДУ ПОБИТТЯ ДЕМОНСТРАНТІВ У ЛЬВОВІ

Львів (ПС УГС). — В п'ятницю, 13-го жовтня ц.р. на місці побиття мирних демонстрантів у Львові очевидці давали інтерв'ю кореспондентам місцевих газет і телевізії.

Вийшли на поверхню подробиці подій у Львові 1-го жовтня ц.р., коли військо особливого призначення застосувало силу до мирних громадян, багато з яких отримали поранення. З'ясувалося, що пізно увечорі в колоні демонстрантів виявилася група спортового вигляду чоловіків у цивільному, які першими вступили в бійку з міліціонерами і вояками роти спецпризначення. Помітивши це, члени УГС поцікавилися хто ці молодики, але ті започаткували побоїще, самі кинулися геть. Члени УГС простежили їхній маршрут і виявили, що поблизу від місця розгону на молодиків у цивільному чекав автомобіль без позначень.

Слідство також встановило, що військо особливого призначення, яке взяло участь у побитті, незадовго до цього прибуло у Львів із Закавказзя.

В неділю, 7-го жовтня, у Львові народні депутати ВР СССР зустрілися з потерпілими під час того побиття громадянами. До депутатської комісії ввійшли: Ростислав Братунь, Іван Вокарчук і Юрій Сорочик від Львова, Карасєв від Краматорська і Ноздря від Севастополя. Потерпілі розповіли про перешкоди, які їм чинять під час проходження медичного обстеження, отримання відповідних довідок тощо.

В результаті зустрічі була прийнята резолюція з вимогою до першого секретаря ЦК Компартії України дати політичну оцінку подіям у Львові 1-го жовтня.

Під час пресової конференції на місці побиття з вікон російської школи учні постійно скандували: „Націоналісти!" „Бандеровци!" Обком партії заборонив передавання по телевізії цього репортажу.

КОНФЕРЕНЦІЯ ПРИСВЯЧЕНА М. ДРАЙ-ХМАРІ

Ню Йорк. — УВАН та НТШ влаштовують в неділю, 29-го жовтня ц.р., наукову конференцію, присвячену 100-річчю з дня народження ученого-поета Михайла Драй-Хмари. Відкриває конференцію проф. Василь Омельченко, вступне слово виголосить проф. Василь Лев. З доповідями виступлять: проф. Леонід Рудницький — „Символ і дійсність — обаз України у творчості Михайла Драй-Хмари" та проф. Петро Одарченко — „Праці Михайла Драй-Хмари про Лесю Українку, д-р Оксана Драй-Хмара-Ашер — „Поетична мова Михайла Драй-Хмари". Конференцію закриє д-р Ярослав Падох. Конференція відбудеться о 2-ій год. по полудні в приміщенні УВАН, 206 Захід 100-та вул.

НОВА МАДЯРЩИНА ВІДЗНАЧИЛА РІЧНИЦЮ РЕВОЛЮЦІЇ

Демонстрація на площі Кошута в Будапешті 23-го жовтня 1989 року на честь 33-ої річниці мадярської революції.

Будапешт. — У понеділок, 23-го жовтня, не менш як 100,000 мешканців мадярської столиці і навколишніх міст зібралися на площі Кошута, щоб відзначити 33-тю річницю початку революції, яка була потоплена в крові совєтськими танками.

Як відомо, 23-го жовтня 1956 року будапештські студенти розвісили листівки з 14-ма вимогами. Тисячі людей зібралися коло тих листівок, заявляючи про свою підтримку і солідарність. Увечорі весь Будапешт вийшов на вулиці. Революція завершилася 12 днів пізніше, коли в Будапешт увійшли совєтські танки. Мадярські школярі, студенти, молоді робітники гинули під гусеницями танків.

Від того часу згадувати про 23-го жовтня було заборонено. Ще рік тому уряд категорично заборонив проводити в той день будь-які публічні маніфестації і демонстрації. Сьогодні 33-тю річницю відзначила вся країна, і на площу Кошута разом з простими громадянами прийшли керівники уряду і лідери всіх без вийнятку політичних партій і груп.

Нині більшість з 14-ох вимог, висунених студентами 33 роки тому, виконані повністю або частково. „Вимагаємо негайного виведення всіх совєтських військ!" — заявляли мадяри у 1956 році. У травні цього року совєтські війська почали покидати Мадярщину, хоч про повне виведення їх говорити ще рано.

„Вимагаємо багатопартійної системи і багатопартійного парляменту!" — заявляли мадярські патріоти 33 роки тому. Недавно парлямент прийняв закон про багатопартійну систему, і у виборах наступного року ні одна партія не буде мати привілеїв.

„Вимагаємо свободи слова, свободи преси і радіо!" — заявляли мадяри у 1956 році. Недавно прийняті закони ґарантують основні демократичні свободи, в тому числі свободу преси, зборів і демонстрацій

23-го жовтня 1956 року з п'єдесталю була скинута статуя Сталіна, яка нагадувала мадярам совєтську тиранію. А в цьому році мадяри зняли з п'єдесталю на площі Героїв статую Леніна, який, з точки зору багатрьох, був і залишився вчителем Сталіна і всіх комуністичних тиранів XX століття.

Що стосується серпа і молота — совєтських комуністичних символів, — на пам'ятнику жертвам повстання 1948 року, то нинішній уряд обіцяв забрати ці символи совєтської держави не лише з мадярських пам'ятників, але і з вивісок всіх урядових установ. Міліція і військо вже постягали такі відзначення з шапок і мундирів.

Відзначаючи 33-тю річницю початку революції, канцелярія президента випустила комунікат, в якому назвала країну не „Мадярська Народна Республіка", як було прийнято досі, а „Республіка Мадярщина". Коли цей комунікат був оголошений на площі Кошута, багатотисячний натовп окриками висловив своє схвалення.

У СВІТІ

ЗГІДНО З ТВЕРДЖЕННЯМИ учасників конференції, яка відбувається в Савдійській Арабії в курортнім місті Таіф, члени Ливанського парляменту в основному погодились на нову конституцію, яка збільшить права мусулманів і визнає ролю Сирії в справах Ливану. Ця згода поміж християнськими та мусулманськими законодавцями — це спроба закінчити 14-літню громадянську війну, яка вже коштує десятки тисяч вбитих, не враховуючи матеріяльних втрат і цілковиту руїну одної з найбагатших країн арабського світу. Мир залежатиме від визнанн цієї угоди усіма воюючимим фракціями в Ливані. Одначе в Бейруті цю згоду відразу відкинув як несприйнятливу ген. Майкл Аун, військовий провідник маронітських католиків, який в березні ц.р. розпочав „війну визволення" щоби очистити Ливан від сирійських збройних сил.

ОДНОЮ З ОЧЕВИДНИХ познак погіршення стану в Польщі — це відкриття в середмісті Варшави безплатної кухні-їдальні, де раз в день можна отримати тарілку горячої зупи і кромку хліба. Більшість відвідувачів цієї кухні-їдальні — це старші пенсіонери, які не спроможні вижити на своїх пенсійних фондах, зокрема з тих пір, як ціни на харчові продукти в Польщі зросли на 107.3 відсотка. Працівники Червоного Хреста, основника цієї допомоги, турбуються найближчими місяцями, бо зимові місяці є найгіршими в таких випадках і дуже загострюють вже й так тяжкі обставини. Одначе ще більш болючим для поляків є це, що, здобувши вперше за 40 років досі не припускаємі політичні зміни, не мають змоги над ними конструктивно працювати, але мусять журитися за щоденне існування.

У МАДЯРЩИНІ ПРОВІДНА опозиційна група в неділю, 22-го жовтня ц.р. подала до загального відома, що ставить свого кандидата на президента країни у надходячих багато-партійних виборах у червні наступного року. Мадярський демократичний форум проголосив, що він іменує кандидатом Лягоша Фура, 58-літнього історика, який після мадярського повстання 1956 року був коротко ув'язнений, а опісля позбавлений своєї професійної праці впродовж восьми років. Тепер він є професором середньовічної та ранньої модерної історії в Будапеському університеті.

У ПАРИЖІ МУСУЛМАНСЬІ жінки демонстрували та домагались, щоб їхнім мусулманським дівчатам-ученицям у французьких публічних школах дозволено носити традиційну частину мусулманського жіночого одягу — „гіджаб", заслону, яка закриває волосся, вуха і шию. Мусулманські, жидівські та християнські релігійні провідники не мають нічого проти цієї вимоги. Одначе категорично проти цього виступили шкільні власті та профспілкові провідники, заявляючись за тим, щоби зі шкіл були виелімінувані всякі релігійні познаки, бо світська система є доною із головних підпор французької демократії.

ПРОВІДНИКИ 49 КРАЇН Коммонвелту на конференції в Куаля Лямпур, Маляйзія, вирішили застосувати гострішу фінансову пресію до Південної Африки. Вони також заявили, що Преторія мусить здати собі з того справу, що коли до шести місяців не буде видно жодних змін обіцяних для знесення апартеїду, то ще гостріші санкції будуть примінені супроти ПАР. Єдина Британія не погодилась на це рішення, заявляючи, що всякі економічні санкції проти Південної Африки мають протилежний ефект та роблять білих ще більше завзятими у намаганнях затримати апартеїд.

В АМЕРИЦІ

ҐАРРІ КАСПАРОВ, 26-ТИ річний гросмайстер, в неділю, 22-го жовтня ц.р. виграв у „Глубокої думки", світового шахового чемпіона-комп'ютора. У пресовій конференції перед грою взяло участь 75 журналістів з усього світу, які хотіли почути думку як комп'юторних так і шахових спеціялістів, щодо комп'юторної ери в шахах. Не зважаючи на прогру „Глубокої Думки" комп'юторні та шахові спеціялісти впевнені в тому, що за три-п'ять років вченим вдасться створити комп'ютор в сто разів сильніший та швидший, як „Глубока Думка", комп'ютор, який буде в змозі проаналізувати мільйон мільйонів позицій за одну секунду.

„ЗДОРОВ'Я МІЛЬЙОНІВ американських дітей знаходиться під загрозою", в неділю, 22-го жовтня ц.р., проголосила Асоціяція, що репрезентує сто дитячих лікарень в ЗСА та Канаді. Лише половина дітей бідних сімей має медичне забезпечення. Це значить, що 12 міл. дітей не мають жодного медичного забезпечення. Велика кількість лікарень та окремих лікарів не приймає хворих, які мають медікейд. Асоціяція дитячих лікарень, стурбована здоров'ям дітей — майбутнього країни, звинувачує Адміністрацію президента Джорджа Буша у зволіканні та неспроможності вирішити питання медікейд.

ХРОНІКА ЛЬВІВСЬКОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО ЦЕНТРУ УГС

• 3-го вересня у селі Верхнє Синьовидне Сколівського району Львівської области була відправлена Панахида на відновлених могилах січових стрільців і жертв сталінського терору. Після Панахиди відбувся невеликий мітинг, який провели члени УГС, Спілки Незалежної Української Молоді Олег Війтович, Галина Чиж і Галина Курнявка. Крім них на мітингу виступили представники: Товариства „Спадщина", молодечої організації Пласт, член УГС Олег Петрик та інші. Мітинг пройшов під синьо-жовтими прапорами з участю 6,000 осіб.

• В Пресову Службу УГС поступило звернення члена УГС із Вінничини Анатолія Щербатюка такого змісту:

Звернення члена УГС Щербатюка Анатолія до заступника держсекретаря США Річарда Шіфтера та Уряду США: Восени 1987 року я разом з групою львівських громадян і Товариства Гарі Крішна був у Вас на прийомі в американському посольстві в Москві й розповів Вам і пані Сузан Ваґнер, яка стежить за виконанням головних домовлень людських прав в СССР, про переслідування КҐБ віруючого Євгена Любенського, якого незабаром за клопотанням Вашого уряду звільнили з ув'язнення. Як письменник і член УГС, я інформував громадськість і про інші порушення прав людини в СССР, друкуючи свої дописи в незалежних виданнях „Український Вісник" та „Кафедра". Щоразу, відвідуючи Київ, я зупинявся на квартирі моїх давніх друзів, віруючих Любинських.

До них кілька разів приходив і залишався зі мною їхній недавній знайомий Будінцев Сергій Борисович, що мешкає за адресою: місто Київ, вулиця Пожарського 1/65. Згодом виявилося, що він є капітаном київського управління КҐБ. Під час такої останньої вимушеної спільної ночівлі вісім місяців тому, Будінцев приніс увечорі на квартиру Любінських валізу, яка своєю вагою при порівняно невеликих розмірах викликала у всі нас здивування, і про призначення якої я довідався уже тепер. Я медик за фахом і в мене є всі підстави вважати, що таємно проти мене, щоб завдати шкоди моєму здоров'ю, використано потужне джерело направляючої і проникаючої радіяції. Я прошу Вас, пане Шіфтер і лідера Вашої країни: допоможіть мені, влаштуйте медичне обстеження Вашими фахівцями-радіологами. Адже я можу виявитися не першою і не останньою жертвою цього таємоного Чорнобиля, що триває на Україні. З повагою Щербатюк Анатолій.

• 2-го вересня в Донецькому з ініціятиви Народного Руху України за Перебудову в Зеленому Театрі парку ім. Щербакова було проведено мітинг, присвячений обговоренню законопроєкту про вибори до Верховної Ради УССР. На мітингу, на якому було до 5,000 осіб, більшість промовців засудили офіційний законопроєкт і закликали домагатися прийняття альтернативного законопроєкту. На мітингу були підняті українські синьо-жовті прапори.

• 2-го вересня у Тернополі відбувся за участю 40,000 осіб мітинг, на якому було засуджено антидемократичний законопроєкт про вибори, пропонований партбюрократією України.

• 2-го вересня у Івано-Франківському Народний Рух України за Перебудову організував 5,000-ий мітинг, на якому виступаючі осудили офіційний законопроєкт про вибори до Верховної Ради України, визнавши більшість його пунктів антидемократичними. На мітингу було також поставлено питання про узаконення української національної символіки.

• 2-го вересня у Хусті Закарпатської области осередок Народного Руху за Перебудову України, очолюваний лікарем Михайлом Дежандою, організував 5,000-ий мітинг, на якому одностайно було висловлено незгоду з офіційним законопроєктом про вибо-

(Закінчення на стор. 4)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінгтоні (202) 347-UNAW (202) 347-8631 (факс)
Subscription 1 year $40.00 6 months $22.00 3 months $12.00
UNA members 1 year $15.00 Change of address $1.00 Make check or money order payable to: Svoboda
Postmaster: Send address changes to:
Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Що далі в Китаї?

Весною цього року ввесь світ був захоплений цим, що діється в Китаї. На велетенській центральній площі у Пекіні мирно демонстрували десятки чи й сотні тисяч студентів і робітників, які користувалися симпатіями свого поверх більйонового народу. Вимагали свободи, вимагали скасування цензури слова і друку, збудували репліку американської Статуї Свободи і поклонялися їй, як новочасному божкові. На бідність не нарікали, харчів і одягів мали подостатком, бо в Китаї не було вже примусової колективізації совєтського зразка і щорічно була надвишка збору з піль. Але не було ніякої свободи духа і проти цього протестувало молоде покоління. Так було до 3-го червня цього року, коли у китайському Політбюрі перемогли комуністичні принципіялісти, звеличники переможця комуністичної революції на китайському суходолі Мао Дзедонґа. Вони не мали ніякого зрозуміння для поступу й ненавиділи західню демократію. Скинули з влади ліберального генерального секретаря Жіао Зіянґа, виключили його з Політбюра і присудили на домашній арешт. Понад 80-літній лідер Денґ став справжнім диктатором і йому західні обсерватори приписували рішення — силою здавити свободолюбний рух. Викликано з провінції вірні Компартії змоторизовані військові частини. Танки й панцерні вози оточили цю центральну площу у Пекіні. Демонстранти не вірили, що військо стрілятиме до них. Вони взяли один одного під рамена і створили живий мур. Але посипалися стріли із скорострілів і постала паніка. Дотепер невідомо, скільки докладно осіб згинуло від куль та скільки втратили життя поторощені власними однодумцями. Офіційно подано, що згинуло 30 осіб, тепер уже признають, що ніби китайський Червоний Хрест має список кількохсот жертв. Часописи на Заході писали про тисячі постріляних. Кожна акція породжує реакцію. Реакцією на студентсько-робітничий свободолюбний рух була масакра у Пекіні, реакцією на цю масакру було обурення усього демократичного світу, всіх китайських громадян — особливо в Ню Йорку, Сан Франсіско й Лос Анджелесі з тамошніми китайськими дільницями, — реакцією було наче автоматичне припинення туристичного руху до Китаю, який приспорював тамошній владі тверду валюту.

Президент Джордж Буш відмовився застосовувати супроти Китаю гострі репресії й відкликати з Пекіну американського амбасадора. Він був першим дипломатичним репрезентантом у Китаї за президентури Ричарда Ніксона і його першою подорожжю закордон була подорож до Японії, Китаю і Південної Кореї. Він персонально знає керівних партійно-державних діячів Китаю і він знав Денґа, як лібералa у справах економіки. Погодився на видачу перестороги щодо подорожі до Китаю і недвозначно дав пізнати китайській державній верхівці, що Америка таврує терор проти мирних демонстрантів. Буш поручав терпеливість. Терпеливість не могла затерти в пам'яті криваву розправу з 3-го і 4-го червня цього року, масові арештування, партійні суди й екзекуції молодих лідерів отих демонстрацій та всього терору режиму. А проте Президент казав правду. В минулому тижні китайський лавреат Нобеля, учений фізик д-р Т. Д. Лі, американський громадянин, був у Пекіні і розмовляв із Денґом. Свою розмову переповів представникові британського аґенства Ройтера. За його вірогідними словами — Денґ признав, що „зроблено помилки" і признав, що цих помилок „Не можна приписувати демонстрантам". Він заповів, що проголосять списки жертв червневої масакри та заповів нез'ясовані ближче реформи.

Читали ми про це все у „Ню Йорк Таймсі" з 19-го жовтня ц. р. Але ж у цьому самому числі поміщено з Пекіну широкий допис про замір китайського уряду обмежити виїзд китайських молодих людей на студії до Західньої Европи й Америки. Має ніби наступити відворот від політики сприяння студіям за кордоном. Така практика дала Китаєві кадри високоосвічених фахівців різних ділянок життя, особливо з ділянки техніки й економіки.

Це взаємосуперечні вістки. З одного боку треба сподіватися реформ по лінії демократизації, то знову дальше обмежування свободи і прав людини. Як в усіх крайових Компартіях — і в китайській змагаються різні течії. У Польщі й на Мадярщині, у Прибалтиці — Компартії вже збанкрутували. У самому СССР, у Східній Німеччині, у Чехо-Словаччині почався процес „вниз". Болгарія і Румунія ще заскорузлі. Світові невідомі куліси китайської Компартії. Але терор не може тривати вічно. Мабуть таки той китайський учений каже правду, що найчисленніший у світі китайський нарід зазнає кращої долі.

О. Т.

КРАХ КОМУНІЗМУ

Ще не так давно, бо на 27-му з'їзді Комуністичної партії в 1986 році голосно твердили, що марксизм-ленінізм — це найвизначніший революційний світогляд, володар дум передового людства, він суттєво впливає на напрям, характер, шляхи, форми, способи і темпи сучасного світового розвитку. Чи міг би ці твердження повторити новий з'їзд партії, не зважаючи на те, що і тоді і тепер при кермі стоїть ця сама людина Міхаїл Горбачов?

Коли усвідомити, що пропагатори марксизму-ленінізму запевняли, що метою марксизму-ленінізму є створити на землі справедливий соціяльний лад — комунізм, та вказували на всі кризи капіталізму — то прийдеться тільки здвигнути плечима. Всі події не тільки в Совєтському Союзі, але в усіх комуністичних країнах вказують на те, що найбільша криза ударила по комуністичних країнах, і комунізм переживає повний упадок. Це не тільки упадок господарської системи, не тільки упадок суспільного порядку, що його від сімдесятих років насильно впроваджує Комуністична партія, це банкрутство самої основи марксизму-ленінізму. Господарська відсталість Совєтського Союзу та й усіх комуністичних країн говорить про повний провал цієї системи, яка мала збудувати найкращий суспільний лад для людства. Про цей провал говорять не тільки критики комуністичної господарки, але й самі провідники комунізму. Наслідки цієї господарки видні. Коли у демократичних країнах населення користає зі загального добробуту та й особистої й політичної свободи, тоді ось у місті Леніна, де славна „Аврора" вистрілом з гармати започаткувала велику пролетарську революцію, п'ятимільйонне населення недоживлене, живе в несприятливих комунальних квартирах, де одна кухня і одна лазничка обслуговує три-чотири родини, де кожний мешканець втрачає години на вичікування приділу таких щоденних харчів, як масло, цукор, навіть сіль на недостатньо визначений приділ, на талони. І це після сімдесятих років переможного крокування до комунізму.

У Польщі просто відмовились від провідництва Комуністичної партії та віддали провід господарського життя у руки нового частинно вибраного народом сейму. В Угорщині Комуністична партія просто розв'язалась та ще й такою великою більшістю голосів (понад 80 відсотків членів партії голосувало за розв'язання), започатковуючи нову систему, що дозволить цій країні повернутись до західньоевропейського зразка. Навіть у Східній Німеччині, де економічне становище найкраще з-поміж усіх комуністичних країн, десятки тисяч громадян втікають на захід, де знаходять нові, вільні умови життя. І тут виявився ще один провал марксизму-ленінізму, який запевняв про розв'язку національної проблеми, висунувши гасло „пролетарі всіх країн єднайтеся". І ось це гасло зазнало повної невдачі, бо саме національний інстинкт каже німцям із Східньої Німеччини шукати допомоги у своїх братів, яким доля дала змогу жити в капіталістичній Німеччині. Та й у самому Совєтському Союзі, де мала тріюмфувати ленінська національна політика, національні проблеми стають на вістрі ножа, з вимогою незалежности для національних республік Естонії, Латвії, Литви, чи з воєнною загрозою між Вірменією та Азербайджаном.

Національна проблема стала теж головною темою комуністів в Югославії, де вже почались бої між національними групами мешканців Македонії. „Конфронтація і сварки між національними республіками і провінційними урядами — заявив недавно Центральний Комітет Комуністичної партії в цій країні, — відкрили двері для націоналізму, що загрожує основній синтезі Югославії. Про ріст націоналізму говорять бажання таких розділених ідеологічно країн, як колись В'єтнам, чи тепер Корея, та й сама Німеччина, — об'єднатися саме на національному принципі. Ідея комуністичної революції, сперта на помилковій теорії Маркса про боротьбу кляс, не виправдала себе. Диктатура пролетаріяту не зліквідувала кляс, але навпаки створила клясу бюрократів-гнобителів, та й системою невільної праці не може дорівнювати вільному розвоєві економії в демократичних країнах, хоч ще недавно так закукурічений Хрущов вигукував в самому серці капіталізму, в Ню Йорку, на Вол стріт: „Ми вас угробім".

Погляньмо тепер на той засуджений на смерть марксизмом-ленінізмом капіталістичний світ. Залишім на боці саму потугу — ЗСА, чи теж і новий бастіон капіталізму Японію. Погляньмо на знищену в останній війні Европу. І подолана Гітлером Франція, і покорена цією ж війною Німеччина, як і вся Західня Европа переживають тепер найкращий час економічного росту за останніх 15 років. На біржах рекордово високі ціни, прибутки компаній зростають, добробут населення підноситься, прогнози сповнені оптимізму. Европа, хоч пережила в цьому сторіччі дві великі світові війни, нині об'єднується для економічної співпраці та інтеґрації, у якій бачить свій добробут. Це не значить, що немає національного суперництва, але національні різнорідності, розвій національних культур, не перешкоджує співпраці

(Закінчення на стор. 4)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Володимир Баран

Виставка І. Остафійчука в Дітройті

І. Остафійчук — мистець, творчість якого не тільки чарує око, але також побуджує думку. Мистець, просякнутий духовністю нашого народу до глибини своєї душі, своє українство виявляє не тільки сюжетами своїх картин, але виявленням своїх думок, опертих на чистій, здоровій моралі людини, яка в своєму житті шукає справедливости та гармонії у співжитті із рештою природи.

На цій півкулі, він перебуває не цілих два роки. Свою мистецьку освіту здобув на Україні. Докази його сильної мистецької індивідуальности це цілковито оригінальний стиль, без найменшого натяку на доктрину соцреалізму, в атмосфері якої він виростав.

В техніці свого вислову, він безперечно мистець наших днів, нашого часу — отже сучасний. Що його відрізняє, однак, від загалу мистців, яких ми називаємо сучасними чи модерними, це в першій мірі, що він наскрізь зрозумілий, далі він сильно зв'язаний з духовністю нашого народу, його музикою і поезією, і вкінці його праці — це відбитки його філософії життя, його думок. Стараючись виявити свої думки та почування, він кидає їх широкими та повними мазками на полотно, створюючи інстинктовно безпосередню та спонтанну картину цього, що відчув і продумав.

Тому зникає з його картин реалізм, бо все є в найвищій мірі суб'єктивне, тому зникає у клясичному, усталеному виді „краса". Його „краса" це потужність вислову переконання в правду своєї візії. Уже в 1911 році Андре Жід сказав, що „час лагідности минув". Лише в двох виставлених картинах нашого села панує спокій і гармонія. Ступлені до себе дерева, якби охороняли в далі видні хати, хоча елегійність атмосфери — це певно лише мрія мистця а не дійсний сьогоднішній стан нашого села. Доказом сильного впливу народного мистецтва на його творчість є картини, де сюжетом є селяни, цілковито оточені народними декоративними взорами.

Остафійчук любить творити серіями. Найбільш оригінальною його темою — це серія „Дилеми". Це п'ять картин чорно-білих, які є деклярацією його моральних поглядів, в першій мірі бажання справедливости в світі. Тому маємо там у противагу людині виголодженого вовка, а зрубане дерево та сміття ілюструє нищення довкілля.

На його картинах теж ряд ілюстрацій до поезій Ліни Костенко. В них елегійний настрій. Задумані дівочі постаті, лиця яких виявляють їх настрій і тим самим настрій поеми.

Серія ілюстрацій до поем Тараса Шевченка і друга серія присвячена Пилипові Орлику. Коли в серії „Дилема" сюжет був відданий компактим рисунком і фон був одностайною поверхнею, тут рисунок постатей та ситуації, в якій вони знаходяться, є відданий рисками та лініями. І тими рисками він віддає також такі абстрактні поняття як „Крик", „Вигнання", „Втеча" і можна сказати, що добір засобу вислову, то значить лінії, якою він оперує віртуозно, є відповідний, бо лінія це також абстракт. В плинності тих ліній є своєрідний ритм і мелодійність. Оригінальна серія „Музиканти" — мальована на склі. Шість невеликих картин, кожна на першому пляні з іншим інструментом, виявляє в лицях деяку схожість до лиць раннього Пікасса.

Якщо мова про його кольорові картини, то вони також не подумані для чистої естетичної розради. Мистець вимагає від глядача пильної уваги та задуми. Їх теми як „Оплакуванння", „Спрага", „Зустріч", „Втеча" насичені неспокоєм та драматичним напруженням. Неспокійні, здецидовані мазки, барви не розпорошені тінюванням, брак перспективи, що викликає безпосередність зустрічі з глядачами полонять силою свого вислову. Своєрідним є також добір його кольорів.

Його спосіб віддати тему і настрій сюжету лініями чи кольорами — це індивідуальні та оригінальні засоби вияву його таланту.

Д-р Юліян Мовчан

ЦІННА ПУБЛІКАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЛІКАРІВ

„Лікарський Вісник", журнал Українського Лікарського Т-ва Північної Америки ч. 1 (119), зима 1989, головний редактор д-р Павло Джуль, Чикаго.

Звичайно так є, що черговий вихід у світ професійно-фахового органу якоїсь організації чи товариства не має великого зацікавлення серед ширшого кола читачів: матеріяли, які друкуються у такому органі, мають вартість переважно для читачів певної професії. Але якщо взяти ділянку медицини, яка займається проблемами здоров'я, життя і смерти всіх людей незалежно від їхніх фахів, то не раз публікації з цієї ділянки стають предметом зацікавлення майже для кожної інтелігентної людини. А до того, якщо йдеться про українців, коли такий орган (журнал) є єдиним у світі, який видається українською мовою.

Саме таким журналом є „Лікарський Вісник" — єдиний періодичний український журнал у світі. Вже 36-ий рік його видає в Америці Українське Лікарське Товариство Північної Америки. Бо хоч у сучасній підсоветській Україні і публікують медичні журнали, проте як наслідок жорстокої русифікації, усі вони видаються в такій самій мірі мовою жорстокого російського окупанта.

Зокрема, цінність недавно виданого „Л. В." ч. 119 в тому, що в ньому подано матеріяли, які напевно будуть цікавити кожного з читачів. Ось взяти першу статтю — „Втрата слуху і методи реабілітації". В доступній і зрозумілій для кожного мові її автор — клінічний професор отолярингології Вейнського університету в Дітройті (і до того ж довголітній редактор „Лікарського Вісника") д-р Павло Джуль подає хоч коротко, але вповні вистачально будову і функції нашого вуха — починаючи від анатомії, і кінчаючи найновішими методами лікування глухоти. Довідуємося, що хоч в ЗСА тепер нараховується приблизно 20 мільйонів глухих людей, проте з цієї кількости лише 15 відсоткам можна покращити слух застосовуючи найновіші мікрохірургічні методи лікування. В решті випадків з добрим успіхом можна застосовувати різного роду слухові апарати чи посібники — включно з інплянтацією слухових апаратів у вискову кістку.

На жаль, — як пише автор, — лише відносно мала кількість „туговухих", тобто, глухих людей, користуються слуховими посібниками. Знаю одну нашу громадянку старшого віку і ще донедавна активну суспільну діячку, в якої за останні роки слух значно послабився і яка через це саме сказала своїм приятелькам, що вона відтепер лише тоді відвідуватиме різні зібрання чи товариські гутірки, коли присутні там розмовлятимуть так голосно, щоб вона змогла їх почути. Очевидно, не багато знайдеться таких, які схочуть (або навіть зможуть) заради однієї напівглухої особи надривати свій голос під час розмови навіть з тими особами, які мають нормальний слух. Користуючись найновішими слуховими посібниками, „туговухі" це питання повинні розв'язати самі.

Так само не без зацікавлення читач прочитає статтю д-ра Володимира Мялковського „Сучасні методи лікування жовчного каміння". Базуючи свою статистику на німецьких даних (автор є лікарем загальної практики в Мюнхені), д-р Мялковський пише, що оскільки майже 10 відс. дорослого населення Західньої Німеччини є носіями жовчного каміння, тому кожного року там виконується понад 80,000 операцій видалення жовчного міхура, що належить до найчисленніших хірургічних заходів. Переносячи це на відносини у ЗСА, це становитиме півмільйона операцій.

Але 1985 року в клініці Мюнхенського університету вперше вдалося усунути жовчеве каміння не за допомогою операції, а за допомогою т. зв. шокових хвиль, які роздроблюють каміння на маленькі частини і таким чином усувається їх з організму. Правда, оскільки не у всіх випадках можна застосувати шокові хвилі, то оперативне усунення каміння і далі є основною методою лікування. Натомість, важливим питанням є проблема профілактики, тобто, запобігання утворення жовчного каміння. І тут на перше місце є харчування. Оскільки 80-90 відс. жовчних каменів є холестеричного походження, тому (подібно, як у випадках запобігання серцевих атак) треба дотримуватися харчування, в якому є мало холестеролю, як також для тих, хто належить до „опасистих", зменшити свою вагу до нормальної ваги.

Досить багата документальними даними стаття д-ра Гайнріха Шульца, лікаря-емерита з Німеччини, — „Охорона здоров'я в Україні". З технічних причин тут немає змоги зупинитися над подробицями цієї статті. Зазначу лише, що не зважаючи на певні досягнення на нашій батьківщині в цій справі, які подає автор (достатня кількість лікарського персоналу, добре поставлена справа швидкої допомоги, розв'язана справа оплати за лікарську та шпитальну обслугу, середній вік людини в СССР в 1985-86 роках не переважав 69 років у той час, коли на Заході він тепер досягає 75 років. Одною з причин цього — висока дитяча смертність. Бо в той час, коли в СССР дитяча смертність в першому році складає 26 на 1,000 мешканців, на Заході (наприклад, у Федеральній Німеччині) вона складає менше ніж 9 на 1,000 мешканців. Також недостатнє й одноманітне харчування населення (головно картопля, хліб та інші мучні продукти) при збільшеному вживанні алкоголю, тютюну та занепаду фізичної культури серед дорослих та молоді

(Закінчення на стор. 4)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

„СУВЕРЕННІСТЬ, МАРИВО — ЧИ РЕАЛЬНА МОЖЛИВІСТЬ?

У статті: „Европа 1992 — і ми", друкованій в „Свободі", 5-го жовтня, 1989 р. проф. Микола Бараболяк твердить, що історичний „тренд" є тепер в напрямі більших географічних „з'єднань" чи „спільнот", а не в напрямі суверенности побудованій на національних основах. У своїй аналізі проф. Бараболяк не доглянув важного, основного факту. Ті держави, які тепер намагаються створити Европейську спільноту, це дійсно самостійні держави, нікким не експлуатовані чи колонізовані, які добровільно шукають нових шляхів міжнародної співпраці. Україна спершу мусить осягнути повну суверенність, щоб пізніше могти укладати як рівнорядний партнер із іншими державами угоди корисні для нашого народу. Зрікатися із суверенности „а пріорі", напевно залишить нас, як писав колись Іван Франко, „погноєм для наших сусідів".

Проф. Бараболяк, у згаданій статті дослівно написав: „Вільна колись Украї-

(Закінчення на стор. 4)

Н. Осока

ЧУДЕСА ЗАМІСТЬ ХЛІБА

II.

Газета „Совєтская Культура" також опублікувала повідомлення, що в теплий вечір 27-го вересня ц. р. 16-річні Вася Сурин, Женя Блінов і Юля Шолохова, перебували в парку о 6:30 вечора, побачили в небі рожеве світіння, яке перетворилося на велику кулю темночервоного кольору. Зібрався натовп і всі побачили, як знизу відчинилися двері і в отворі з'явилася постать триокої людини. Потім вона зникла всередині. Коли „куля" приземлилася, з неї вийшли два астронавти і робот. На астронавтах були сріблисті комбінезони з дисками на грудях а взуті вони були у високі черевики бронзового кольору. Астронавти спілкувалися між собою і приводили в рух роборта, торкаючись до нього руками.

ТАСС повідомляє, що один з підлітків дуже перелякався і почав істерично кричати. Тоді астронавти повернули до нього свої очі, що світилися, і хлопець негайно затих і буквально став непорушний. Троє прибульців на короткий час зникли у своєму кораблі, а коли повернулися, то в одного гуманоїда в руці було щось схоже на наган. Він навів свою зброю на підлітка і той зник, але з'явився знову, коли астронавт повертався до космічного корабля.

Завідуючий місцевим відділом охорони здоров'я Володимир Мойсеєв заявив кореспондентам, що всі очевидці будуть обстежені лікарями. Мойсеєв та інші офіційні особи з Воронежу заявили, що місцевість тепер уважно патрулюється і якщо НЛО з'явиться знову, то туди негайно будуть викликані військові частини.

Кореспондент ТАСС Володимир Лебєдєв розповів, що розмовляв з десятками свідків і з фахівцями, які вивчають такі випадки, і з'ясував, що з 23-го по 29-го вересня цього року НЛО прилітали тричі. Ізольовані один від одного свідки намалювали бачене як банановидний об'єкт і слід від нього у вигляді літери Х. Вчені розповіли, що так само змальовували американці появу НЛО 1976 року, про що публікувалося в тодішньому американському журналі „Сага".

Совєтська преса також повідомляла, що у вересні ц. р. НЛО з'являлися в Китаї та в Ґватемалі. „Сотні автомобілів, що їхали по шосе у Ґватемалі, зупинилися одночасно з невідомої причини. І тоді всі побачили яскраве світло, яке випромінював невідомий літаючий об'єкт, що завис над містом. З середини НЛО випромінювалось яскраве світло з червоними мигаючими вогниками по периметру. Вслід за першим з'явилося ще два — менших за розміром".

Аґенство Сінь-Гуа з Пекіну також повідомило, що 13-го вересня ц. р. після півночі сотні жителів адміністративного центру Урумчі бачило НЛО протягом 20-ти хвилин. Один зі свідків розповів:

„Це було феєричне видіння. Темна хмара в небі несподівано освітилася, потім вихопилось яскраве світло, яке освітило НЛО клясичної тарілкової форми. ‚Тарілка' зависла на кілька хвилин, потім закрутилася з шаленою швидкістю і, пересуваючись на нові місця, чотири рази повторювала маневр. Було таке враження, ніби космічні прибульці свердлять небо. Мене і багатьох, хто стежив за цим разом зі мною, вразив звук, що нагадував шум двигуна. Досі нам було відомо, що НЛО з'являються абсолютно беззвучно".

Журнал „Калейдоскоп", що виходить в Ню Йорку російською мовою пише, що Лонгайлендське товариство, яке стежить за НЛО, повідомило про появу НЛО 27-го липня 1989 року о 9-ій годині вечора. Пасажири автобуса маршруту 65 побачили дивний предмет, що стояв на галявині біля парку Кіссена поблизу від рогу 164 вулиці і Саус Меморіял авеню. В нього були дуже гарні „салонні" вогні. Пасажири просили водія під'їхати ближче, але він злякався. Коли хтось повідомив поліцію, то поліціянти знайшли на тому місці точне коло близько дев'яти метрів у діяметрі, всередині якого трава стала зовсім білою, майже прозорою. А в жовтні минулого року один з жителів Лонґ Айленду зробив дві фотографії НЛО. Бачили НЛО на Лонґ Айленді і в районі Мавнт Мізері Ровд, поблизу кордону Нассау і Саффоук. Припускають, що їх цікавив Американський Інститут фізики, що розташований поруч. Ще один район Лонґ Айленду, де люди часто бачать НЛО — Шорґем і Рокі Пойнт. Товариство, яке стежить за НЛО, зверталося до жителів Ню Йорку з проханням повідомляти на телефон (718) 380-8644, якщо хто побачить незвичайний предмет.

В Японії 6-го липня ц. р. під вечір 32-річний любитель відеозапису Йосикадзу Гамадзакі не лише зустрівся з НЛО, але й встиг зняти його на відеокамеру. Він розповів, що помітив над містом Канадзаві незвичайний апарат „форми гранованого діяманта платинового кольору". Апарат рухався беззвучно в ореолі жовтогарячого і білого світла. Японський службовець послав свій відеозапис в американський приватний науково-дослідний інститут, який вивчає НЛО. Звідти касету послали професорові Брусу Маккабі, який має великий досвід роботи в цій галузі. Вчений підтвердив, що апарат не схожий ні на один з існуючих апаратів на Землі а в пам'яті його електронно обчислювальної машини є інформація, що подібний об'єкт був також зфотографований 14 років тому над Гавайськими островами.

Тисячі громадян запевняють, що бачили НЛО і гігантських або карликових астронавтів, але ніхто про них нічого не знає. Натомість складається враження, що прибульці знають чимало про нас і продовжують свої спостереження, спритно уникаючи зіткнення, чи контакту з земною цивілізацією.

(Закінчення на стор. 4)

Професорська Рада УВУ

Професорська Рада УВУ в Мюнхені в 1989 році: В передньому ряді сидять (зліва): проф. Гр. Васькович, проф. В. Янів, проф. Т. Б. Цюцюра, проф. П. Ґой, проф. З. Соколюк і проф. А. Жуковський. В задньому ряді стоять (зліва): д-р Б. Стебельський, проф. Л. Кисілевська-Ткач, проф. В. Лев, проф. В. Жила, проф. В. Косик, д-р О. Вінтоняк, д-р В. Животенко-Піянков, мгр В. Леник, секретар д-р І. Шумська-Мороз і проф. Дм. Шотґрин.

Рішенням Сенату УВУ було намічено відбути в середу, 26-го липня 1989 р. звичайні річні збори професорської колеґії УВУ, на яких розглянено звідомлення Деканатів, Інститутів і Товариств, які діють в системі діяльности УВУ, та поновлено правлячі органи Университету. Проф. д-р Теодор Богдан Цюцюра переобраний ректором, а проф. д-р Петро Ґой — проректором УВУ.

Річні збори професорської колеґії скликаються — за статутом УВУ при кінці академічного року, що починається 1-го вересня біжучого і кінчається 31-го серпня наступного року — з останнім днем літнього семестру. Завданням професорської ради є розглянути намічену діяльність Университету впродовж минулого академічного року та намітити діяльність на наступний рік. Загальний звіт про діяльність УВУ подається щороку в щорічнику українознавства (німецькою мовою), а також і у звіті діяльности ректора УВУ.

Щорічні збори професорської колеґії відбуваються в середині літнього семестру, коли в Мюнхені перебуває більша кількість членів професорської колеґії і коли можна осягнути потрібну кількість присутніх для законности повзятих рішень. В цьому часі відбуваються окремо власні факультетські засідання — факультетські ради.

Факультетська рада філософського факультету відбулася у вівторок, 25-го липня ц.р. В часі цієї ради подано звідомлення деканату філософського факультету, обговорено діяльність факультету, Педагогічного Інституту і курсів, справи студентів, деякі зміни в правилах студій. Обговорено також персональні справи і постанови в справі укладення програми на наступний рік. Деканом факультету переобрано проф. д-ра Г. Васьковича, а продеканом — проф. д-ра А. Жуковського.

Факультетська рада факультету права і суспільно-економічних наук відбулася 24-го липня. Розглянено справи факультету, представлено діяльність професорів і студентів. Обговорено видавничу діяльність Інституту досліду національних проблем. Деканом переобрано проф. д-ра З. Соколюка, а продеканом проф. д-ра Г. О. Горна.

Збори професорської колеґії УВУ відкрив ректор д-р Т. Б. Цюцюра, вітаючи учасників, і попросив до президіяльного стола проф. д-ра В. Янева і проф. д-ра В. Жилу. Хвилинною мовчанкою вшановано померлих в цій каденції колег: маестра Григорія Крука, доц. д-ра Богдана Феденка (Париж) і доц. д-ра Олексу Воропая (Англія). Намічену програму нарад було роздано і вислано усім учасникам. Протокол з попередніх зборів відчитав мґр. В. Леник. Приготований обширний звіт праці ректора УВУ впродовж академічного року 1989-90 був розданий учасникам, в ньому була подана адміністративна, репрезентативна, педагогічна і науково-дослідна діяльність та співпраця з дотичними працівниками і професорами. Проф. Цюцюра ствердив, що у всіх ділянках праці УВУ одержано задовільні результати, якщо йдеться про адміністративну і репрезентативну діяльність.

В академічному році надалі проходили семестральні виклади на обох факультетах; з консультативним навчанням для докторантів, а також авдиторне навчання в Педагогічному Інституті на високошкільних курсах. Відбувся в цьому році успішний курс слов'янської цивілізації, (Стежками батьків) та курс народної музики, які організувала Фундація УВУ в Ню Йорку. Відбувся курс української мови та курс англійської мови для нових емігрантів. В часі року відбувалися наукові й інформативні доповіді для студентів і громадянства.

В програмі своєї діяльности УВУ старався, заходами ректора, вдержувати міжнародні зв'язки з іншими університетами, в тому числі з Штутґартським унтом. У вересні 1988 року проф. Б. Т. Цюцюра, як представник УВУ був на закінченні святкувань 900-річчя Болонського Университету, (в Італії) де брав участь у зустрічах і нарадах і де підписав від імени УВУ Велику Хартію Европейських Университетів (Маґна Карта). Проф. Б. Т. Цюцюра відбув ряд міністеріяльних авдієнцій в справах УВУ. Наприкінці листопада 1988 року взяв участь в з'їзді СКВУ в Торонті (Канада), як член почесної президії. В часі з'їзду був головою першої сесії нарад Наукової Ради СКВУ і на цьому форумі виголосив доповідь про УВУ. Провів урочисту промоцію двох почесних докторів УВУ — Блаженнішого Василія Федака Митрополита УПЦ в Канаді і Преосвященного Ізидора Борецького, Епископа Торонтонського УКЦ в Канаді. Проф. Б. Т. Цюцюра з дружиною брав участь у багатьох інших зустрічах і конференціях, як запрошений гість.

Про працю і видавничу діяльність Інституту присвячену Тисячоліттю Християнства в Україні доповідав проректор проф. Володимир Янів. Він зокрема представив підготовчу працю над виданням Збірників праць минулорічного Наукового Конґресу. У друкарні в Лондоні знаходиться „Хрестоматія української релігійної поезії" (600 ст.), яку підготував проф. І. Качуровський. Також готова до друку „Історія релігійної музики в Україні (німецькою мовою) з численними нотними ілюстраціями д-ра М. Антоновича (з Голляндії)).

Про діяльність Філософічного факультету інформував проф. д-р Г. Васькович, декан, що подав детальний огляд кількости студентів і їхній стаж у студіях на літньому семестрі і на курсах. Декан звернув увагу, що деякі студенти не відвідують регулярно семестрів, а завданням наших установ і парафій, в яких існують українознавчі школи, є значно збільшити їхнє число. Проф. Г. Васькович подав потім перегляд видань, що з'явилися в цьому році, і зокрема наголосив появу „Історії України" Н. Полонської-Василенко в німецькій мові.

Про педагогічний Інститут УВУ доповідала доц. д-р Леся Ткач. Вона звернула увагу на те, що хоч в цьому році було більше студентів, однак також їхнє число можна було б збільшити, бо потрібні учителі в школах наших громад. В наступному році знову починається Сесія „А" і на це повинні звернути увагу студенти, установи та школи, які потребують молодих учителів.

Керівником Високошкільного курсу в цьому році була д-р А. Животенко-Піянков. Курс Української мови провадив мґр М. Антохій, а англійської мови — д-р Б. Кузь.

Успішним в цьому році був курс слов'янської цивілізації, (Стежками батьків) який провадив проф. д-р Петро Ґой (Ню Йорк). Відбувалися також курси української мови і культури в Лондоні (Філія УКУ), якими керував проф. П. Цимбалістий.

Курс народної музики зорганізувала Фундація УВУ в Ню Йорку, його керівником був мґр М. Дейчаківський, відомий бандурист. Програма цього курсу, який очолив проф. д-р А. Вирста, музиколог, була частинно пов'язана з програмою Першого европейського з'їзду бандуристів, який відбувся в Мюнхені в липні 1989 року.

Про діяльність Факультету права і суспільно-економічних наук інформував проф. д-р Зиновій Соколюк, декан. Він повідомив про засідання Факультетської Ради, дав короткий огляд семестральних викладів і ствердив, що при зусиллях наших активних членів професорського збору можна б значно збільшити число студентів, яким Факультет може допомогти закінчити їхні студії. Про це повинні пам'ятати студенти з минулих літ, а також студенти нової еміґрації.

Проф. З. Соколюк повідомив, що рішенням Ради Факультету і Сенату УВУ надано Почесний докторат УВУ з права Блаженнішому Владиці Василію Федакові Митрополитвоі УПЦ в Канаді, що урочиста промоція відбулася в листопаді минулого року в Торонті і її перепровадив ректор; проф. Б. Т. Цюцюра.

Проф. З. Соколюк подав також огляд праці Інституту досліду національних проблем при УВУ та згадав про дуже позитивну оцінку 4-го тому „Студій", що вийшов весною ц.р. з присвятою бл. п. проф. А. Панейкові.

Про відновлюючу діяльність Православного Богословського Інституту при УВУ доповідав проф. д-р А. Жуковський, директор. Ідея існування такого Інституту виникла під час Наукового Конґресу Тисячоліття і була схвалена професорською радою минулого року. Інститут має оформлену свою раду і кураторію.

Проф. П. Ґой позитивно висловився про Курс Слов'янської цивілізації, що є 3-ох кредитним курсом (на базі незалежних студій), ці кредити визнають університети, а учасники повністю покривають кошти подорожі. Виступаючи з рамени Фундації УВУ в Ню Йорку, проф. П. Ґой позитивно оцінив Курс народної музики, що мав професійних викладачів і згуртував у цьому році студентів з 10 країн (40 учасників) згадав про уділені Фундацією стипендії студентам, а також — стипендії КоДУСу.

Про платничі засоби УВУ інформували по черзі: проф. В. Васькович (від Кураторії Дому Науки), І. Холявка (від Т-ва Приятелів УВУ) і мґр В. Леник. В дискусії порушено ряд актуальних питань про педагогічну й наукову діяльність УВУ в майбутньому.

Після звіту Контрольної комісії відбулися вибори Академічних органів на 1989-90 роки. Ректором УВУ переобраний проф. д-р Теодор Богдан Цюцюра, проректором УВУ, більшістю голосів вибраний проф. д-р Петро Ґой. Головою Контрольної комісії обраний проф. д-р Володимир Янів, членами: проф. д-р В. Косик і доц. д-р О. Вінтоняк. До Университетського Суду (обрані на 3 роки) належать проф. д-р Микола Богатюк — голова, проф. д-р Б. Вітошинський і проф. П. Цимбалістий — члени.

Закриваючи Професорську Раду, проф. Т. Б. Цюцюра подякував за довір'я, за активну співпрацю усіх присутніх та за діяльну участь в нарадах і попросив усіх учасників на товариську зустріч.

д-р Б. Кузь

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

Д-р Н. А. Личик — нова українська дентистка в Чикаґо

Д-р Н. А. Личик

Приємно є нам поінформувати громаду, що українське Чикаґо збагатилося ще одною надійною професіоналісткою, а саме д-р Наталею А. Личик, яка в червні цього року закінчила свої дентистичні студії в Лойола університеті та отримала дозвіл на приватну практику в стейті Іллиной.

Наталя народилася 20-го серпня 1962 року в Овк Парку, Ілл. та є дочкою відомих і активних громадян інж. Святослава та д-р Неонілі (з роду Шерстюк) Личик. Середню освіту здобула вона в Овк Парк- Ривер Форест школі, а в 1985 році закінчила Іллинойський університет зі ступенем бакаляврa природничих наук.

Крім своєї професійної освіти, д-р Наталя закінчила школу українознавства при православному соборі св. Володимира в Чикаґо та через вісім років належала й виступала з танцювальною групою „Україна". Ввесь час належала до Ліґи Православної Молоді при катедрі св. Володимира. Нова професіоналістка є членом 301-го Відділу УНС.

Складаємо наше велике признання її батькам, що так гарно виховали і вивчили свою доню, а молодій нашій професіоналістці щиро ґратулюємо і бажаємо якнайкращих успіхів у її професії.

Д-р Павло Пундій

Ділимося сумною вісткою з Рідною і Приятелями, що 19-го вересня 1989 р. в Воррен, Миш. несподівано відійшов у Вічність

бл. п.

РОМАН КОРДУБА

народжений 3-го березня 1907 року, село Куряни коло Бережан.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в українській католицькій церкві Непорочного Зачаття в Гемтремк, Миш., опісля **ПОХОРОН** на цвинтарі Мавнт Оливет, Дітройт, Миш.

Залишив:

дружину — АНГЕЛИНУ
доньку — ОКСАНУ КОРДУБУ-КАЧИНСЬКУ
пасербицю — ІРЕНУ з чоловіком ЛЮБКОМ КІНАЛЕМ із синами ОЛЕГОМ, РОМАНОМ і ПАВЛОМ
ближчу і дальшу Родину в Америці, Канаді, Бразилії й Україні

Ділимося із Приятелями та Знайомими болючою вісткою, що в п'ятницю, дня 13-го жовтня 1989 року, в Баффало, Н. Й. упокоїлася в Бозі, на 97-му році життя, прийнявши Найсвятіші Тайни, наша Дорога
МАМА, БАБУНЯ, ПРАБАБУНЯ, СЕСТРА і СВАХА

бл. п.

НАТАЛІЯ ФІҐЛЮС
(з дому БОЙЧЕНЮК)

довголітня учителька в Косівщині і в самому Косові, на Гуцульщині.

ПОХОРОН відбувся в понеділок, 16-го жовтня 1989 р.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Дочка — УЛЯНА з чоловіком МИХАЙЛОМ ЛОЗОЮ
Невістка — МАРІЯ ФІҐЛЮС (вдова по синові БОГДАНОВІ)
Внуки —
ІГОР ФІҐЛЮС з дружиною НАТАЛКОЮ
ОДАРКА ФІҐЛЮС
РОМАН ЛОЗА з дружиною РОЗМЕРІ
БОРИС ЛОЗА з дружиною СИНТІЄЮ
Правнуки —
ХРИСТЯ ЛОЗА
АНДРІЙКО ЛОЗА
Брат — ЯРОСЛАВ БОЙЧЕНЮК
Сваха — СТЕФАНІЯ ЧАЙКОВСЬКА
Дальша Родина в Україні

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями та Українською Громадою, що дня 23-го жовтня 1989 р. відійшла у Вічність на 87-му році життя наша Найдорожча
МАТИ, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ

бл. п.

СОФІЯ РУДАВСЬКА
з дому РУДНИЦЬКА

ПАРАСТАС у п'ятницю, 27-го жовтня 1989 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Насевичів при 109 E. Tabor Rd., Philadelphia, Pa.

ПОХОРОН в суботу, 28-го жовтня 1989 р. о год. 9-ій рано з того ж похоронного заведення до церкви св. Михаїла, Jenkintown, Pa., а звідси на цвинтар у Факс Чейсі, Па.

Горем прибиті:

д-р ЯРОСЛАВ РУДАВСЬКИЙ — син з дружиною АЛЛОЮ та дітьми АНДРІЄМ, ЮРІЄМ та ЛЕНОЮ з чоловіком ТОМОЮ
ГАЛИНА — дочка з чоловіком інж. ЛЮБОМИРОМ ПЕРОГОМ та дітьми ЛЕВКОМ, ГАЛИНОЮ, МАРКОМ, АНДРІЄМ та ЛІДОЮ з чоловіком ТОМОЮ і сином АНДРІЙКОМ
ближча та дальша Родина в Україні й Америці

Замість квітів на могилу Родина просить складати жертви на церкву св. Архистратига Михаїла в Jenkintown, Pa.

Чудеса...

(Закінчення зі стор. 2)

Фреска, знайдена у монастирі Дечани

Зображення на Марсі, зафіксоване „Вікінгом"

Чим же пояснити той факт, що в СССР, де найсуворіше оберігали таємницю НЛО і всього іншого, що виходить за межі звичного, тепер почали так широко про це писати і обговорювати на телевізії. Можливо, уряд хоче відвернути увагу голодних людей на різні чудеса, аби швидше повірили в Бога, починали боятися гріха та великодушно простили комуністам і не вчинили над ними розправу в день краху, що так впевнено і швидко наближається, несучи з собою голод і розруху.

Цінна...

(Закінчення зі стор. 2)

СССР довело там у 30 відсотках населення до значно збільшеної ваги тіла проти норми.

Проф. д-р Йосип Швейцар з Праги, Чехо-Словаччини, подає деякі цікаві дані про нашого славного лікаря та міністра здоров'я Австро-Угорської імперії проф. д-ра Івана Горбачевського. Подиву гідним було, що вже на 29-му році життя Горбачевського було найменовано на надзвичайного професора фізіологічної хемії чеського університету в Празі (а пізніше він був також ректором цього ж університету). Крім свого великого замилування медициною, він був також дуже працьовитою людиною. Наприклад, крім багатьох інших наукових праць, він також видав чотиритомний підручник фізіологічної хемії чеською та українською мовами.

Але пізніше симпатія д-ра Горбачевського до Габсбурґів — з одного боку, а приязні чехів з росіянами що їх Горбачевський вважав великими ворогами — з другого, створили прірву між чехами та Горбачевським, що утруднювало йому дальшу працю в Празі.

„Чи прийде до відродження української мови?" — запитує в заголовку своєї статті д-р Любомир Пиріг, київський професор та головний невролог Міністерства охорони здоров'я УССР. Під час останнього з'їзду УЛТПА, який відбувся в Чикаґо ц.р., українські лікарі мали нагоду і приємність особисто познайомитися з д-ром Пирогом, який був запрошений на цей з'їзд. Наш шановний київський гість зробив дуже добре враження на своїх українських колеґ — і то як змістом своєї доповіді на тему неврології та її перспектив на майбутнє, так і своєю бездоганною українською мовою.

На вищезгадане питання своєї статті (яка, до речі, є передруком з газети „Літературна Україна") д-р Пиріг відповідає так: „Будемо сподіватися, будемо вірити, що об'єктивні обставини надалі складатимуться так, що разом з ними мінятимуться психологія і мораль лікаря, і що лікар-інтеліґент (професіонал та інтелектуал) збагачений вірою в моральний, професійний та культурний проґрес, сповнений бажанням активно включитися в процес перебудови суспільного життя, зможе навернути на цю віру рідним словом кожного, хто довіриться йому своїм здоров'ям і життям".

Ні, не це, шановний професоре! Жодна ґорбачовська перебудова не врятує української мови! Лише безумовна державно-політична незалежність України може бути певною запорукою врятування не тільки української мови, але й українського народу, як нації!

Після „Лікарських новин" та огляду медичної преси в УССР, журнал подав посмертні згадки про наших лікарів на еміґрації. І так, від нас назавжди відійшли такі доктори медицини Теодозій Сеньковський, Микола Кузьмович, Микола Терлецький, Борис Филипчак, Юрій Фещенко-Чопівський та Ірина Терлецька. Але життя йде вперед і тому на їхні місця приходить нова ґенерація українських лікарів, серед яких, як подає журнал, належать такі, як д-р Мирон Боднар, д-р Христина Клюфас, д-р Андрій Корчак-Гординський та д-р Мирон Левицький. Про них наш заслужений архівар д-р Павло Пундій, а частково також д-р Андрій Войтович подали в журналі короткі, але влучні анотації.

Ті, хто бажав би придбати це число „Лікарського Вісника", може звертатися на адресу: Dr. Paul Pundy 1712 N. Oak Park Ave., Chicago, Ill. 60635.

Округа...

(Закінчення зі стор. 1)

Михайло Іваницький — три члени. В. Сохан висловив упевнення, що до кінця року Округа зможе виконати свою квоту, а то й перевиконати її.

Особливу увагу В. Сохан звернув на потребу зацікавити молодь у праці УНС, а цим самим забезпечити майбутнє Союзу. У дальшому він ширше познайомив присутніх із досягненнями УНСоюзу, наприклад, введення нової технології у Головній Канцелярії Союзу, розповів про участь Союзу у публікації літератури про голод в Україні, грошову допомогу студентам у формі стипендій і ряд інших ділянок праці УНСоюзу.

Тед Кльован, який виконує обов'язки секретаря Округи, сам користувався цією допомогою, за яку він висловив подяку у листі, що його він зачитав на зборах.

Л. Гардінк подякував присутнім за участь у праці Округи та просив виказати особливу увагу до питання праці із молоддю.

Збори закінчилися молитвою. Присутні ще довго не розходилися і приємно розмовляли при добірному буфеті та каві.

„Суверенність..."

Закінчення зі стор. 2.

на не могтиме теж замкнутись у собі і втішатися своєю 'суверенністю', як то декому мариться". Сьогодні не потрібно писати про суверенність із кпинами. Суверенність сьогодні є більш реальною можливістю, ніж тоді, коли про неї писав Тарас Шевченко. Пригадаймо собі, що тоді коли наш національний геній писав „Кобзаря", в Україні не було ні одного часопису українською мовою, ані жодної української школи. Щоб щось було реальною дійсністю, мусить спершу бути бажанням, „ідеєю", яку треба ввести в життя. В суверенність вірив Іван Франко і Леся Українка, яка хоч „без надії" таки „сподівалось". В суверенність вірили, а не „марили" про неї сотні тисяч українців тоді, коли здавалося, що усе пропало, коли були зліквідовані обі наші Церкви, а по Україні гуляли сталінські „істребителі" та НКВ-івська „мітла". Без огляду на те, що проф. Бараболяк думає, суверенність сьогодні є реальною можливістю а не маривом. Непотрібно боятися, щоб Україна „замкнулася" сама в собі. Про це ніде, ніхто із наших діячів не писав.

Іван Головінський

Ню Бранзвик, Н. Дж.

Крах...

(Закінчення зі стор. 2)

західньоевропейських народів у спільному інтересі для покращання економічних умови життя, які сприяють піднесенню національних культур. Тому діє спільний ринок, тому діє Европейська Рада, яка не плянує, як це задумав Маркс, а за ним Ленін і Сталін, змінити людство, створити однорідний тип робота-невільника, але при всій різнорідности культур і національної самобутности, творить базу для спільного економічного росту всіх країн і народів. Ось тут і причина, чому народи так званого східнього блоку шукають допомогти на Заході, намагаються увійти у вільну громаду західньоевропейських держав. Тому теж і генсек Горбачов тільки і робить, що їздить закордон, на Захід, щоб здобути знання і досвіду Заходу та й його допомогу для рятування економічного провалу імперії.

У цій кризі економічної системи імперії ніхто не береться пропонувати великого вчення марксизму-ленінізму, що його поставили догмою божки комунізму, але шукають поради і порятунку від „гнилого" капіталізму. Про Леніна згадують ще хіба в під'яремних республіках; і в Україні все ще чуємо у пресі відклики до ленінської національної політики, чи інших ленінських визначень, для яких вже немає місця в урядових столичних пресових органах. Провідники імперії знають, де можна знайти рецепту на покращання економічного стану держави, а тим самим рятувати імперію. Ось один із головних речників нової політики Борис Єльцин на запитання кореспондентів, що він думає про комунізм, відповів, що комунізм — це така далека ідея десь у хмарах, а ось він реаліст і шукає реальних шляхів, щоб направити становище у країні. Якщо Єльцин міг не признатись до комунізму та ще й покепкувати з тих колись захоплених бійців „загірної комуни", то що вимагати від мадярських комуністичних бюрократів, які стали комуністами з вирахування та під тиском Москви. Не диво, що вони так легко відв'язались від комунізму, і від усіх злодіянь, що він приніс народові, та ще й усунули з головної площі у Будапешті символ комунізму — статую Леніна, мовляв вона потребує ремонту, і викинули її на склад. Доля цієї статуї така ж як і доля статуї Сталіна, в Будапешті, що її зруйнували перед тридцяти роками мешканці мадярської столиці; а за статуєю пішла в непам'ять і сама особа батька народів, якого за добрим прикладом засудили й осудили у створеній ним імперії. Така ж доля і усуненій з Будапештської площі статуї Леніна, яка опиниться вкінці на смітнику, а разом з нею і збанкрутована ленінська система.

КОЛИШНІЙ ПІДПОЛКОВНИК Ґреґоріо Гонасан, провідник невдалого перевороту проти президента Філіппін Коразон Акіно в 1987 році, натякнув кореспондентові манільської газети, що готується нова спроба відібрати владу, якщо не поправляться економічні та політичні обставини. Ґ. Гонасан твердить, що за останні три роки К. Акіно не може похвалитися великими успіхами.

ВІЙСЬКОВА ПРОМИСЛОВІСТЬ Америки стає чим далі більше залежна від імпорту. Зростання імпорту складових частин, починаючи від комп'юторних та кінчаючи звичайними шрубами, на думку державних аналітиків ставить під загрозу конкуренційну здатність американської військової технології та її спроможність відповідати потребам часу. Пентаґон довозить складові частини з 19 країн-союзників на 3.7 біл. дол. у 1987 році порівняно з 2 біл. дол. у 1983 році.

Хроніка...

(Закінчення зі стор. 1)

ри до Верховної Ради УССР. На мітингу виступали члени НРУП в Закарпатті Скриль і Головня, член УГС зі Львова Олег Петрик та інші.

• 4-го вересня у Львові біля костьолу Кармелітів відбулася Панахида в пам'ять славного гетьмана України Івана Мазепи, який помер того дня 280 років тому. На Панахиді, яку відправили священики УКЦ о. Антоній й о. Іван Білик, було до 15,000 осіб.

• 4-го вересня у Самборі Львівської области за організацію мітингу 20-го серпня були викликані в суд члени Самбірського осередку Народного Руху України за Перебудову Михайло Шпак, Йосип Крончко, Ярослав Прибіль, Олекса Плаксій, Володимир Горницький, Степан Шалага і активіст Шуба, яких збиралися притягти до адміністративної відповідальности. Але рішучі протести самбірчан, які зібралися під приміщенням міського суду в кількости не менше 5,000 осіб, змусили суддю повернути назад в міліцію зфабриковані матеріяли і відмовитися від розгляду справи.

• 5-го вересня у Хмельницькому о год. 5:30 по полудні біля Центрального універмагу міліція затримала члена УГС Василя Рибака, який роздавав хмельниччанам примірники газети УГС „Голос Відродження". У В. Рибака забрали 14 примірників газети, а його самого відправили у міліційне відділення, де протримали до 9-ої години.

• 6-го вересня у Львові у год. 6-ій біля пам'ятного каменя Шевченкові відбувся вечір пам'яти поета Василя Стуса. Перед присутніми виступив член УГС Олег Війтович та багато інших промовців, які розповіли про трагічну долю Василя Стуса й прочитали його вірші.

• Шовіністично настроєні партчиновники й директори підприємств ряду міст Молдавії, де переважає російськомовне населення, спровокували масові страйки з вимогою антимолдавського спрямування. Страйкові комітети з тих підприємств розсилають в різні міста СССР телеграми з проханням підтримки й матеріяльної допомоги. Подібна телеграма з міста Бендер прийшла на Львівське Виробниче Об'єднання „Рима", викликавши у робітників справедливе обурення. 6-го вересня в цьому об'єднанні, в цеху ч. 2, були проведені збори, на яких робітники осудили антимолдавські страйки й поставили вимогу не надавати страйкарям -шовіністам допомоги.

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

Д-р БОГДАН РИБЧУК, член УНС Відд. 47-го ім. Ольги Басараб в Бетлегемі, Па., помер 30-го серпня 1989 року на 76-му році життя. Нар. 1913 року в Україні. Членом УНС став 1971 року. Залишив у смутку дочку Віру з мужем Андрієм і сином Христофором, сестру Корнелію Соболь з мужем Романом і ріднею, братанку Зеновію Никифорук з мужем Василем і ріднею. Похорон відбувся на цвинтарі Гейт оф Гевен в Іст Гановері, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Анна Гарас, секр.

МАРІЯ ПІДЛИСЬКА, член УНС Відд. 266-го ім. Івана Франка в Амстердамі, Н.Й. померла 28-го серпня 1989 року на 91-му році життя. Нар. 1898 року в селі Почапи, Золочів, Україна. Членом УНС стала 1926 року. Залишила у смутку дочку Степанію Войціцку і сина Мирона Підлиського, 5 внуків, одного правнука як також ближчу і дальшу родину в ЗСА і в Україні. Похорон відбувся 1-го вересня 1989 року на цвинтарі св. Миколая в Амстердамі, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Володимир Варшона, секр.

ВІКТОР ШИЛО, член УНС Відд. 221-го ім. св. Стефана в Чикаґо, Ілл., помер 15-го червня 1989 року на 52-му році життя. Нар. 1-го липня 1936 року в Україні. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Шарон, брата Павла і сестер Лесю Коломастес і Наталію Мілліронс. Похорон відбувся 19-го липня 1989 року на цвинтарі Елмвуд в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Карачевський, секр.

ТЕОДОР СУДЯК, член УНС Відд. 481-го ім. Івана Франка в Карнеґі, Па. помер 2-го серпня 1989 року на 71-му році життя. Нар. 21-го квітня 1918 року в Карнеґі, Па. Членом УНС став 1936 року. Залишив у смутку дружину Катерину; дітей Захарія Сидяка, Павлину Кайл, Теодора і Марію Катерину і трос внуків. Похорон відбувся 6-го серпня 1989 року на укр. кат. цвинтарі в Коллінс Тавншіп, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Гелен Возняк, секр.